

да ся соединятъ съ нѣкой отъ гласны-тѣ не можтъ да ся произнесжть. Такви са: б, в, г, д, ж, с, з, к, л, и, н, п, р, е, т, ф, х, ц. ч, ш. щ, ѣ, Ѩ, ѧ.*)

§ 6. Всякоя гласна буква сама по себѣ или соединенна съ безгласны и полугласны составя слогъ.

Слова-та спорѣдъ слогове-тѣ имъ можтъ да сѫ едносложны, кога имжтъ единъ слогъ, напримѣръ: *азъ*, *ты*, *онъ*.

Двосложны, кога имжтъ два слога, какъ-то: *кни-га*, *прав-да*.

Многосложны, кога имжтъ три и повыше слогове, както: *пѣ-нѣ-е*, *у-чѣ-нѣ-е*, *мїро-тво-рѣ-нѣ-е*.

Има и такви слова, кои-то не составятъ пленѣ слогѣ, както: въ, къ, съ, такви-те слова ся произносятъ заедно сѣ други-те слова.

§ 7. Въ слова-та двосложны и многосложны единъ слогъ ся произноси съ повышокъ гласъ, това повышуванье ся выка у-

*) Оставаме на учителите да скаснатъ участно на ученици-тѣ имъ защо са прѣати отъ гърчка-та азбука три-тѣ послѣдни безгласни букви.